

# J.P. Christensen og Else

## *Bevaringsværdig gravsten*

Joseph Peder Christensen (29. marts 1868-1. maj 1947) var født i Legind-Lødderup sogn på Mors. Han var ansat på Skive Folkeblad fra 1889 til 1938. Han blev ansat af bogtrykker **Mar. Jensen** i 1889 som typograf, men kom snart til at løse en række andre opgaver. Han hjalp med at skrive regninger for annoncer om aftenen, og han var i en lang årrække Folkebladets referent fra byrådsmøder, amtsrådsmøder og vælgermøder, ligesom han skrev reportager, f.eks. om det såkaldte Hvidbjerg-mord i 1906. I 1906 solgte **Mar. Jensen** Folkebladet til Garantselskabet Skive Folkeblad. På anbefaling af **Mar. Jensen** blev J.P. Christensen ansat som bladets forretningsfører, en stilling, han bevarede indtil 1938, hvor han valgte at gå på pension. Efter sin pensionering kom han fortsat næsten dagligt på Folkebladet, og han skrev en række erindringsartikler i Skive Folkeblad om livet i Skive ”i gamle dage”.

”og Else” – bag den beskedne indskrift gemmer sig verdens måske første kvindelige museumsleder, Else Christensen (15. september 1870-23. marts 1954).

Hun var født i Dommerby sogn, men voksede op i Sønderbyen i Skive som datter af fyrbøder hos S. Nielsen & Søn, Laust Vistisen, og som 24-årig blev hun den 25. maj 1894 gift med typograf J.P. Christensen.

Else Christensen var meget lokalhistorisk interesseret – og hun var den første (og indtil 1968 eneste!) kvinde, der blev indvalgt i bestyrelsen for Historisk Samfund for Skive og Omegn. Det skete i 1917, men da havde hun allerede i nogen tid været aktiv i arbejdet med at rejse et museum i Skive. Historisk Samfund startede en ”Historisk Samling” i 1910 med træhandler Niels Sørensen som leder. Samlingen fik lokale hos Skive Folkeblad på første sal i Torvegade 7, og allerede i 1911 var den vokset så meget, at den måtte flytte til to lokaler i stueetagen. I 1913 skulle lokalerne bruges til andre formål, og samlingen måtte pakkes ned. Den blev opmagasineret på loftet af Skive Rådhus. Her lå den i tre år, og så forlangte Skive kommune, at den blev fjernet. På dette tidspunkt var Else Christensen begyndt at hjælpe Niels Sørensen, der var syg, og der blev sendt bud efter hende. Hun fortæller: ”... en dag fik arrestforvarer Markussen besked om, at nu skulle det lokale, vi havde på Rådhuset, ryddes! Han bar så vores ting ud på Torvet og kaldte på mig. Jeg satte mig så mellem alle oldsagerne deroppe på Torvet. Det var en torvedag, og ved siden af mig stod en mand og solgte fisk ... Der kom så en og spurgte, hvad jeg havde at sælge! Det var ikke morsomt”. Samlingen fik på ny et par lokaler i en kvistlejlighed i Folkebladets bygning, og efter Niels Sørensens død i 1919 overtog Else Christensen ledelsen af samlingen. Her i lejligheden gik Else Christensen og passede på samlingen, mens hun kunne konstatere, at der trods mange forslag intet skete på museumsområdet. I 1933 trådte hun ud af bestyrelsen for Historisk Samfund med en opsang: ”Jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg er skuffet over den langsommelighed, der præger arbejdet med museumssagens løsning. Pressen har været os gunstigt stemt, men Skive by og egnen her må skamme sig!” Først i 1935 kom der gang i arbejdet for at bygge et museum i Skive, og i juli 1941 kunne Else Christensen endelig sammen med museets nye forstander, lærer Bøgelev, pakke samlingen ned, så den kunne flyttes til nye museum i Skive Anlæg. Den 9. september 1941 stiftedes Skive Museumsforening, der skulle stå for driften af museet, og ved samme lejlighed blev Else Christensen udnævnt til æresmedlem af den nye forening. Ved Skive Museums 50 års jubilæum den 9. marts 1960 blev der afsløret mindeplade for Else Christensen på museet.

Else Christensens historiske interesse kom også til udtryk ved, at hun passede flere gravsteder på Skive Kirkegård. I 1922 sørgede hun for, at byfoged **Selmers** gravminde blev sat i stand – hun betalte et par drenge to øre pr. bogstav for at rense bogstaverne i den lange indskrift på gravmindet.

I en del år holdt hun **de engelske ingeniørfruers** gravsted, ligesom hun passede en lille stenhøj, der var rejst over **de tre preussiske og østrigske soldater**, der døde på lazaret i Skive under krigen i 1864.

*Læs mere:*

*Elin Hansen: Skive Folkeblad. Mar. Jensens blad. 1955*

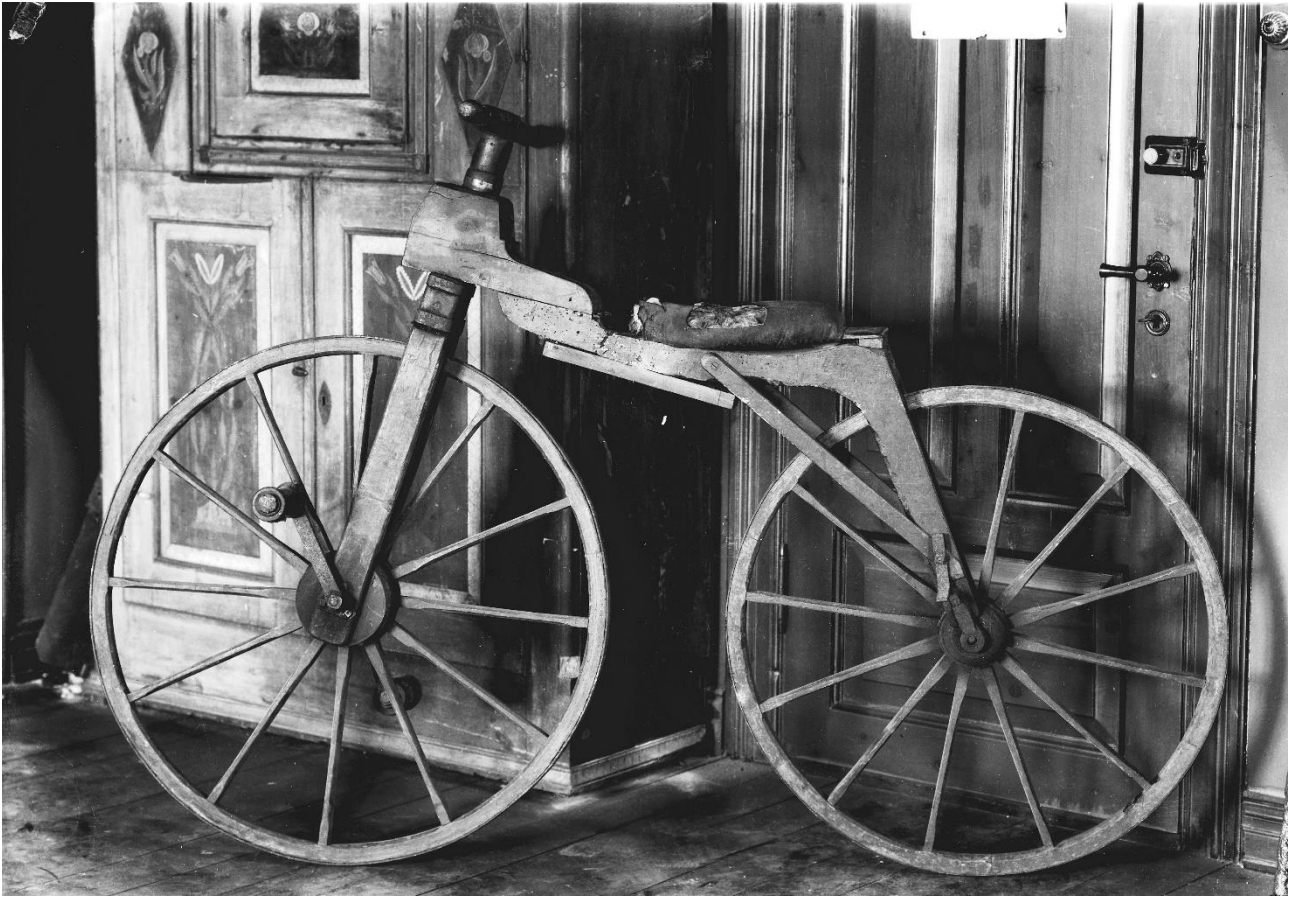
*Jens Ole Lefèvre: Skive Museum. I: Skivebogen 1992, s. 55-83.*

*E.H.: Fru Else Christensen døde i morges. Skive Folkeblad 23. marts 1954.*



Ægteparret J.P. og Else Christensen og deres to sønner, Svend Aage og Bjarne, i haven bag deres ejendom, Voldgade 7 i Skive. Foto fra 1909.





Et kig i Skive Museum i 1930'erne, mens Else Christensen var leder af museet. Museet havde på dette tidspunkt adresse i en lejlighed i Skive Folkeblads ejendom, Torvegade 7 i Skive.

